

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

heeft de navolgende beslissing gegeven in beroepszaak **B-2025-5** van:

A.

wonend te X,
verder te noemen: klager,

tegen:

B.

kantoorhoudend in Y,
verder te noemen: de mediator,
gemachtigde: C.

1. Procedure

1.1. Op 4 oktober 2025 heeft klager schriftelijk beroep ingesteld tegen de beslissing van de Tuchtcommissie van 10 september 2025, verzonden op dezelfde dag (nr. M-2025-1).

1.2. De mediator heeft op 25 november 2025 een verweerschrift ingediend.

1.3. Het College van Beroep (hierna: het College) heeft het beroep behandeld op de hoorzitting van 10 april 2026, waarbij de mediator en haar gemachtigde in persoon zijn verschenen. Klager is digitaal verschenen.

2. Achtergronden van de klacht

2.1. De Tuchtcommissie heeft in 2.1-2.14 van de beslissing enkele vaststaande feiten opgesomd. Klager heeft in zijn beroepschrift bezwaar geuit tegen het in zijn optiek te korte citaat onder 2.2 van die opsomming. Het College zal het betreffende citaat aanvullen. Klager noemt verder als vaststaand feit dat hij in de mediationbijeenkomst van 20 mei 2022 expliciet heeft gevraagd om handtekeningen ten aanzien van de overeenstemming over de woningwaarde. Nu de mediator dit heeft betwist, kan dit niet als vaststaand feit worden aangenomen. Vaststaande feiten zijn voor de beoordeling van belang zijnde feiten waarover partijen het eens zijn of die door de ene partij zijn gesteld en door de andere partij niet zijn betwist. Daarvan is hierbij geen sprake. Voor zover klager nog meer opmerkingen heeft gemaakt over de door de Tuchtcommissie vastgestelde feiten betreft dit in wezen een uitleg van die feiten of commentaar op de beoordeling. Dit betekent dat het College uitgaat van de feiten die de Tuchtcommissie heeft omschreven in 2.1-2.14 van de beslissing, met dien verstande dat het College het citaat in 2.2 zal aanvullen en een gedeelte van het verslag van de eerste twee bijeenkomsten zal opnemen. Het gaat in deze zaak, voor zover voor de beoordeling in beroep van belang om het volgende.

2.2. De mediator heeft klager en zijn ex-partner, genaamd D, bijgestaan in een mediation over de echtscheiding. Daarbij speelde ook de verdeling van de echtelijke woning.

2.3. De mediationovereenkomst is op 12 april 2022 ondertekend. Artikel 8.2 van de mediationovereenkomst luidt (alle citaten voor zover van belang en letterlijk weergegeven):

“Tijdens de loop van de mediation tussen partijen gemaakte afspraken binden hen alleen voor zover deze schriftelijk tussen hen zijn vastgelegd, door hen zijn ondertekend en daarin uitdrukkelijk is opgenomen dat de afspraken blijven bestaan ook indien de mediation verder niet tot overeenstemming leidt.”

2.4. Op 12, 28 april en 20 mei 2022 hebben bijeenkomsten plaatsgevonden. Op 19 mei 2022 heeft de mediator aan klager en zijn ex-partner een gecombineerd verslag van de eerste twee bijeenkomsten toegestuurd. Daarin is onder andere vermeld:

“A wil snel weten of D de woning kan overnemen en meent dat D daarvoor al voldoende tijd heeft gehad. Uiteraard is de (onderlinge) waardebepaling relevant voor haar onderzoek. A had vier ton genoemd en D op basis van informatie, ging uit van een marge tussen € 325.000 en € 350.000,-. A had vergelijkend onderzoek woningen gedeeld met D en wil niet afwijken van 4 ton en ook niet middelen zoals D voorstelde. Mede op basis van prijsstijging 23% t.o.v. de WOZ-waarde, kwam zij op € 363.000,-. [...] Hier kwamen jullie niet uit. [...] spraken jullie af dat D haar onderzoek met de hypotheekadviseur eerst baseert op een waarde van 4 ton. [...] Mogelijk is nu al duidelijk dat zij dan niet het hoofdelijk ontslag van de bank voor A kan krijgen [...] Besproken werd om ontslag hoofdelijkheid dan uit te stellen, bijvoorbeeld voor 1 of 2 jaren. [...] A zou zich daar mogelijk in kunnen vinden [...]. Maar dan zou hij wel weer een meerwaardeclausule opgenomen willen hebben. Dit heeft alles te maken voor hem met een gunfactor, want uiteindelijk had hij de woning liever verkocht [...].”

2.5. Klager heeft op 27 mei 2022 het volgende gemaild aan zijn ex-partner en de mediator:

“[...] En; ik was vorige week enigszins verbaasd over de link die jij en D legden tussen hoofdelijke aansprakelijkheid/hypotheek en een meerwaardeclausule. Ik heb daar nog over nagedacht maar ik zie het verband eigenlijk niet. De clause is voor mij geen bron van extra zekerheid o.i.d. in geval van hoofdelijke aansprakelijkheid. De enige reden, zoals inmiddels meermaals uitgelegd, is dat ik ervan uit ga dat de marktwaarde momenteel hoger is dan de waarde waar wij overeenstemming over hebben. En dat een verkoop door D, na de scheiding, haar in een voordeliger positie brengt, mits de waarde dan inderdaad hoger is. Zo niet, dan is er niets aan de hand en heeft de clause ook geen praktische betekenis.”

2.6. De mediator heeft klager en zijn ex-partner bij brief van 1 juni 2022, met als titel: gespreksverslag 20 mei 2022, het volgende geschreven:

“Woning

D, heeft met een nieuwe financieel adviseur onderzocht of zij de woning kan overnemen tegen een waardebepaling van € 400.000,-. Dit is mogelijk, waarbij ook direct hoofdelijke ontslag van de hypotheekschuld aan A kan worden verstrekt. Daar is geen uitstel voor nodig van 1 of 2 jaar. De financiering is mogelijk op basis van erfenis, lening broer en uit verrekening overig vermogen. H hypotheek wordt afgelost. A feliciteert D dat dit lukt, en D spreekt haar waardering uit aan A dat hij hieraan meewerkt.

Antispeculatiebeding

A wil per se een meerwaardeclausule. Zijn voorkeur gaat er immers naar uit dat de woning zou worden verkocht, waarbij in 80% van de gevallen wordt overboden op de vraagprijs. Het is dus de gunfactor die maakt dat hij blijft bij een meerwaardeclausule.

D had zijn voorstel van een meerwaardeclausule in het vorige gesprek opgevat als in samenhang met dat D mogelijk het hoofdelijk ontslag voor A niet rond zou krijgen, gedurende 1 of 2 jaren. A geeft aan dat hij bedoeld heeft dat hij sowieso een meerwaardeclausule wil en dat dit daarvan los staat.

[....]

Termijn einde samenwoning

D wil de hypotheek zo snel mogelijk oversluiten en weten wanneer A dan uit de woning vertrekt. A heeft al wel onderzoek gedaan naar andere woonruimte, en wil dit actiever doen

naarmate er overeenstemming is bereikt omtrent de meerwaardeclausule. Hij hoopt wel op een betere sfeer in huis. D wil wel een uiterste einddatum afspreken.”

2.7. De mediator heeft klager en zijn ex-partner op 2 juni 2022 bericht:

“Verder gaf A aan dat wat hem betreft in mijn laatste verslag niet duidelijk staat dat er overeenstemming is bereikt over de waardebepaling van 4 ton. Dat heb ik wel bedoeld zo vast te leggen en zal ik corrigeren in het verslag.”

2.8. Klager heeft op 8 juni 2022 het volgende aan zijn ex-partner geschreven:

“Zie de bijlage, nogmaals mijn voorstel voor de meerwaardeclausule. Jij geeft aan dat 3 jaar voldoende is. Is voor mij anders, maar alles is bespreekbaar. Door in jouw brief geen vervolgactie te starten of voor te stellen, blijft de bespreking over de meerwaardeclausule stokken en dat betekent uitstel tot de volgende afspraak bij B [de mediator, College]. Lijkt me niet handig, dus ik kom er hiermee op terug. Over het algemeen, zoals ook gisteren fysiek aan jou verwoord, vind ik de reactie op mijn stelling dat ik het je gun om mij uit te kopen, volstrekt onvoldoende. Ik bespeur dat jij de “gunfactor” niet wilt zien, jij lijkt op het standpunt te staan dat je er gewoon “recht” op hebt. Over die “rechten” van jou heb ik al eerder geschreven, naar B en jou. Ik vind het steeds lastiger om mee om te gaan en neig er steeds meer naar om maar af te zien van uitkoop en het huis maar gewoon te koop te zetten. Wat vind jij? Als je het toch graag wilt, uitkopen, laat het dan eens blijken svp. Door b.v. met een aanvaardbaar voorstel te komen voor de meerwaardeclausule. Het is een document waar je in de tabel zelf percentages kunt aanpassen, als je wilt. Dat kun je dan aan mij retourneren.”

2.9. De ex-partner van klager heeft daarop het volgende geantwoord op 11 juni 2022:

“Mijn mail naar jou was juist de vervolgactie op jouw voorstel. Als jij de meerwaarde clausule, die ik heb aangegeven, niet accepteert is er een probleem als jij vast blijft houden aan je eigen meerwaardeclausule. En elke actie kost tijd inderdaad. Het heeft ook veel tijd gekost om een makelaar een waardebepaling te laten maken, die jij naderhand helemaal aan de kant schoof. Dat heeft een vertraging van een paar weken opgeleverd. Het enige wat bespreekbaar bleek, was het bedrag dat jij in je hoofd had t.w. € 399.000,-, hetgeen afgerond moest worden op € 400.000,-. Evt. wilde je dan nog wel 1 à 2 jaar pro forma hoofdelijk aansprakelijk blijven voor de hypotheek. Toen ik d.d. 20 mei met de mededeling kwam dat ik jou wilde uitkopen voor € 400.000,- én de hypotheek in één keer wilde aflossen zo snel als mogelijk, kwam je met een meerwaardeclausule van 10 jaar (50:50) op de proppen. Dit leverde opnieuw vertraging op van het proces. Vervolgens stelde je eind mei bijgaande meerwaardeclausule voor. D.d. 2 juni heb ik hierop gereageerd. Tegelijkertijd wil ik geen enkele vertraging meer van het proces. Ik voel er dan ook echt niet voor om de afspraak dd 17 juni te laten vervallen. Ik ben dan eerder geneigd om mijn advocaat een voorlopige voorziening te laten aanvragen [....] Nu wil ik je uitkopen voor € 400.000,- en dat blijkt dan niet genoeg.. er moet nog een meerwaardeclausule bij. Zoals ik ook tijdens het laatste mediationgesprek dd 20 mei heb aangegeven: ik waardeer het feit dat je wilt meewerken aan de overdracht van de woning aan mij enorm; daarom ben ik uiteindelijk ook uitgegaan van het bedrag van € 400.000,-. om die waardering nog meer te laten blijken en om van de discussie af te zijn ga ik ook nog voor een deel mee in de meerwaardeclausule t.w. 3 jaar (50:50).”

2.10. Op 17 juni 2022 heeft een mediationbijeenkomst plaatsgevonden. Op 24 juni 2022 heeft de mediator onder meer aan klager en zijn ex-partner geschreven:

“Hierbij doe ik verslag van onze bijeenkomst op 17 juni jl. Tevoren had ik mailwisseling van jullie ontvangen in kopie (vooral van 11 juni jl. inzake vijf onderwerpen). De twee punten die besproken werden zijn de kwestie meerwaardeclausule woning, die A opgenomen wil zien, en uiterste vertrekdatum A uit de woning, die D wil afspreken. Inzake de meerwaardeclausule die A als voorwaarde stelt wegens “gunfactor” dat D de woning kan overnemen, had A een voorstel uitgewerkt met een termijn van 10 jaren, met een degressief verloop in de laatste vijf jaren. D heeft toegelicht dat zij haar waardering

wil laten blijken voor het feit dat zij de woning kan overnemen tegen een onderlinge waardebepaling van € 400.000,00 en om van de discussie af te zijn beried is een meerwaardeclausule op te nemen van drie jaren (50/50). Omdat A meende dat de discussie hierop bleef stikken, wilde hij de afspraak van 17 juni uitstellen. Daarop heeft D haar advocaat opdracht gegeven om A een uiterste termijn te stellen waarop hij de woning dient te verlaten.”

2.11. En in een tweede bericht van die dag:

“[...] Ik had aangegeven dat in de mediationovereenkomst dat de dekking van DAS overeenkomt met 10 uren werkzaamheden. Deze heb ik inmiddels besteed. Dat betekent dat eventuele verdere werkzaamheden vallen onder het gebruikelijk uurtarief van € 195,- exclusief 5% kantoorkosten en 21% btw voor jullie gezamenlijke rekening. Ik verneem als jullie verder willen in mediation. Ik houd het dossier open.”

2.12. Uiteindelijk is de verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap van klager en zijn ex-partner afgewikkeld via de rechter. De rechtbank heeft de waarde van de woning in het kader van de verrekening per 1 januari 2022 vastgesteld op € 390.000,- en heeft daartoe onder meer het volgende overwogen in de beschikking van 15 juni 2023:

“6.14. Uit het partijdebat maakt de rechtbank op dat partijen in het voorjaar van 2022 overeenstemming leken te hebben over een waarde van de woning van € 400.000,-, maar het niet eens waren over aanvullende voorwaarden. Zo wilde de man [klager, College] in eerste instantie akkoord gaan met een waarde van € 400.000,- onder de voorwaarde van een langdurig anti-speculatiebeding. Uit zijn verweerschrift volgt dat de man vervolgens als nieuwe voorwaarde een betalingstermijn van twee maanden na de echtscheiding verbond aan de “uitkoop” van de woning. De vrouw [ex-partner van klager, College] heeft deze voorwaarden niet geaccepteerd. [...]

6.15. Naar het oordeel van de rechtbank is aldus niet komen vast te staan dat partijen algeheel overeenstemming hebben bereikt door het aanvaarden van een aanbod over de waarde(verrekening) van de woning. Anders dan de man stelt [...] blijkt niet van een partijen bindende afspraak over de waarde van de echtelijke woning anders dan dat partijen kennelijk in het kader van (niet ondertekend en daarmee niet bindend mediationoverleg/-resultaat) met elkaar hebben onderhandeld.”

2.13. Klager heeft de mediator op 6 oktober 2023 meegedeeld dat de scheiding officieel is. Hij verzoekt de mediator in deze mail het dossier te sluiten.

2.14. Op 13 november 2023 heeft klager aan de mediator geschreven dat hij zich formeel terugtrekt uit de mediation, omdat de mediator het einde van de mediation niet officieel heeft bevestigd.

2.15. De mediator heeft dezelfde dag aan klager en zijn ex-partner, in twee e-mails, het volgende geschreven:

“[...] Destijds zijn de gesprekken in mediation geëindigd doordat D de mediation eindigde door naar F te gaan, eerst in het kader van voorlopige voorziening. Daarmee was in feite de mediation reeds beëindigd door D. Daarbij heb ik wel gezegd dat wanneer jullie voor de hoofdzaak alsnog in mediation tot een afwikkeling zouden willen komen dit uiteraard tot de mogelijkheden behoorde. Maar inmiddels begreep ik dat later de gehele echtscheiding afgewikkeld is door de rechtbank. Omdat A hier zo specifiek om vraagt bericht ik hierbij dat ik de mediation door het besluit van D destijds als beëindigd beschouwde maar het dossier nu ook afsluit en archiveer.”

En:

“In dit verslag [van de bijeenkomst van 17 juni 2022, College van Beroep] is te lezen dat partijen geen overeenstemming konden bereiken over de waardering van de woning in combinatie met de zogenaamde meerwaardeclausule. Daarom beëindigde de mediation op dat moment. Het leek me goed dit zo op deze wijze te benoemen.”

3. Geschil in eerste aanleg en oordeel van de Tuchtcommissie

3.1. De Tuchtcommissie heeft de klachten van klager als volgt geformuleerd, waartegen in beroep geen bezwaar is gemaakt:

“3.1 Klager voert aan dat de mediator als volgt tekort is geschoten:

- er werd geen kopie verstrekt van de getekende mediationovereenkomst en er werden geen algemene voorwaarden en geen MfN-reglement uitgereikt;*
- de gespreksverslagen voldeden niet. De zittingen 12 en 28 april werden samengevoegd, in plaats van één verslag van 12 april en één van 28 april. Dit samengestelde verslag werd te laat, namelijk pas op 19 mei aangeboden dus de dag vóór de 3e zitting (20 mei 2022). De verslagen bevatten veel fouten, met als voornaamste misser de weergave van de overeenstemming over de waardebepaling van 4 ton voor de woning en klagers standpunt over de meerwaardeclausule;*
- de mediator is niet terughoudend geweest in het geven van haar mening: zij heeft zelf jurisprudentie aangehaald over een meerwaardeclausule die in het voordeel van de ex-partner van klager was;*
- Er was in de mediation tussen partijen overeenstemming bereikt over het bedrag van € 400.000,00 als waarde waarvoor zijn ex-partner de woning bereid was over te nemen. Dit had volgens klager door de mediator tussentijds schriftelijk vastgelegd moeten worden. Klager heeft om een document met handtekeningen gevraagd, maar dat vond de mediator niet nodig. Zij volstond met te zeggen dat klager haar zo nodig kon oproepen als getuige. De mediator had uit zichzelf partijen moeten bevragen en informeren over het belang van vastlegging van de tussentijds gemaakte afspraak over de woningwaarde en met name over het feit dat als een en ander niet is vastgelegd met handtekeningen, er later in rechte geen beroep op kan worden gedaan. Ten onrechte stelt de mediator dat andere nog uit te onderhandelen zaken maakten dat er eigenlijk nog geen sprake was van overeenstemming. Dit blijkt niet uit het conceptgesprekverslag van de zitting van 20 mei 2022 en ook niet uit de op verzoek van klager door de mediator verzonden mail van 2 juni 2022, waarin ze de overeenstemming over de woningwaarde alsnog bevestigt;*
- Nadat klager haar aansprakelijk had gesteld reageerde de mediator pas na een aangetekende brief. Op eerdere mails en op een 2e aangetekende brief reageerde ze helemaal niet. Het verweer van de mediator op zijn aansprakelijkstelling vindt klager ontluisterend.*

3.2 Volgens klager heeft de mediator met bovenstaande de volgende Gedragsregels geschonden:

- Zij is niet opgetreden als een redelijk bekwaam en redelijk handelend mediator. Dat levert schending op van Gedragsregel 1 (beroepsethiek en integriteit):*
- Bij haar handelwijze met betrekking tot de woningwaarde en de meerwaardeclausule heeft zij Gedragsregel 3 (partijautonomie) en Gedragsregel 5 (onpartijdigheid) geschonden.*
- De kwestie van het akkoord over de overwaarde van de woning heeft de mediator niet goed behandeld en zo Gedragsregel 7 (competentie) geschonden;*
- Haar handelwijze met de verslagen was chaotisch, tijdrovend en procesverstorend, wat een schending van Gedragsregel 8 (werkwijze) is:*

3.3 Tot slot noemt klager nog Gedragsregel 6 (vertrouwelijkheid) en de geheimhoudingsplicht. Hij voert daarbij aan dat hem onbekend is of de raadvrouw, die zijn ex-echtgenote vanaf 24 februari 2022 bijstond, zich heeft verbonden aan een geheimhoudingsplicht. Dit terwijl de raadvrouw blijkens uitspraken van klagers ex-partner als “daar heb ik recht op” kennelijk dominant op de achtergrond aanwezig was. Dit stoorde zeer en bevorderde het proces niet. De mediator deed daar niets mee. Ook wijst hij erop dat de mediator bij de klachtprocedure in haar stukken niets filtert of weglaat, waardoor gevoelige informatie bij de Tuchtcommissie terecht komt”

3.2. De Tuchtcommissie heeft de klachten over de vastlegging van tussentijds gemaakte afspraken, de gespreksverslagen, de verstrekking van de ondertekende mediationovereenkomst en het mediationreglement, de reactie van de mediator op de aansprakelijkstelling, de betrokkenheid van de raadvrouw van de ex-partner van klager op de achtergrond in relatie tot de vertrouwelijkheid en de wijze waarop de mediator stukken in het geding heeft gebracht ongegrond verklaard. De Tuchtcommissie heeft de klacht over het inbrengen van jurisprudentie in de mediation gegrond verklaard en daarmee de

Gedragsregels over partijautonomie en onpartijdigheid geschonden geacht. De Tuchtcommissie heeft daaraan, samengevat, het volgende ten grondslag gelegd:

- Over de aankoop van de woning voor een bedrag van € 400.000,- was geen sprake van een losstaande afspraak die zich leende voor vastlegging als bedoeld in artikel 8.2 van de mediationovereenkomst. Klager en zijn ex-partner verschilden van mening over de vraag of de vaststelling van de woningwaarde en de door klager gewenste meerwaardeclausule los van elkaar stonden of niet. De mededeling van de mediator in haar e-mail van 2 juni 2022 dat zij zal corrigeren dat er overeenstemming is over de waardebepaling van € 400.000,- ziet slechts op de hoogte van het bedrag, maar niet op het geheel aan voorwaarden die partijen aan de overname van de woning voor dit bedrag over en weer wilden verbinden. Hier waren partijen het nog niet over eens. Voor de mediator was er dan ook geen aanleiding om te denken aan het tussentijds schriftelijk vastleggen van gemaakte afspraken of partijen te wijzen op de mogelijkheid daartoe in de zin van artikel 8.2 van de mediationovereenkomst.
- Door klager en zijn ex-partner te wijzen op een enkele uitspraak van een lagere rechter, die op een discussiepunt tussen klager en zijn ex-partner steun bood aan de opvatting van de ex-partner, heeft de mediator zich niet neutraal opgesteld. Daardoor heeft de mediator de partijautonomie onvoldoende in acht genomen en zich ten gunste van één van partijen uitgelaten over de kwestie althans de schijn gewekt dat te hebben willen doen. De mediator heeft daarmee ook de onpartijdigheid onvoldoende bewaakt.
- Dat de mediator verslagen van twee bijeenkomsten in één document heeft opgenomen en deze niet direct heeft toegestuurd is in beginsel niet klachtwaardig.
- De mediator heeft niet gereageerd op de aansprakelijkstelling van klager van 26 april 2023 en ook niet op een herhaalde aansprakelijkstelling van klager van 6 juli 2023. Pas op een aangetekende brief van klager van 13 juli 2023 heeft de mediator aansprakelijkheid schriftelijk van de hand gewezen. Hoewel het de mediator had gesierd om eerder op de aansprakelijkstelling te reageren, is het aanvankelijk niet-reageren op de aansprakelijkstelling niet klachtwaardig.
- Klager heeft de gestelde betrokkenheid van de advocaat van de ex-partner van klager niet nader toegelicht, zodat van schending van enige gedragsregel geen sprake is.
- De geheimhoudingsplicht vervalt op grond van artikel 7.6 van het Mediationreglement voor alle betrokkenen voor zover nodig om zich te verweren en om de klacht te behandelen. Om goed te kunnen reageren op de klacht en de in het kader daarvan door klager overgelegde stukken, stond het de mediator vrij om de door haar bij het verweerschrift overgelegde stukken in het geding te brengen.

Verder heeft de Tuchtcommissie geconstateerd dat de mediator de beëindigingsberichten van 13 november 2023 niet neutraal heeft geformuleerd. Het beëindigingsbericht is het enige stuk uit de mediation dat buiten de mediation mag worden gebruikt. Dit bericht moet strikt neutraal worden geformuleerd. In de beëindigingsberichten zijn inhoudelijke mededelingen over de mediation opgenomen (over wie de mediation feitelijk zou hebben beëindigd en wat daarvoor de reden was).

3.3. De Tuchtcommissie heeft de mediator de maatregel van berisping opgelegd.

4. Het geschil in hoger beroep

4.1. Klager heeft beroep ingesteld tegen uitspraak van de Tuchtcommissie. Het College begrijpt het beroepsschrift zo dat klager wenst dat zijn klacht omtrent de schriftelijke vastlegging van de overeenstemming over de woningwaarde alsnog gegrond wordt verklaard.

4.2. De mediator heeft een verweerschrift ingediend en verzoekt de beslissing van de Tuchtcommissie te bekrachtigen. De mediator heeft geen incidenteel beroep ingesteld.

5. Het oordeel in hoger beroep

Vastlegging tussentijdse afspraak over de waarde van de woning?

5.1. De bezwaren van klager zien vrijwel alle op het oordeel van de Tuchtcommissie over de schriftelijke vastlegging van tussentijds gemaakte afspraken in de mediation. De beoordeling in beroep beperkt zich dan ook overwegend daartoe.

5.2. Klager voert aan dat de mediator de afspraak die hij met zijn ex-partner had gemaakt, over een waarde van de woning van € 400.000,-, schriftelijk had moeten vastleggen. Klager onderbouwt het bestaan van die afspraak door te wijzen op de bijeenkomst van 20 mei 2022, zoals door de mediator vastgelegd in het gespreksverslag (zie 2.5 hiervoor), waarin staat dat klager zijn ex-partner heeft gefeliciteerd met het feit dat zij de woning voor € 400.000,- kan overnemen en de ex-partner haar waardering aan klager heeft uitgesproken dat hij hieraan wil meewerken. De achtergrond van de klacht is dat de rechtbank de woningwaarde in het kader van verrekening op een lager bedrag heeft vastgesteld dan € 400.000,-, omdat zij bij gebreke van een schriftelijk vastgelegde afspraak daarover in het kader van de mediation niet kon uitgaan van die waarde (zie 2.10 hiervoor). Klager stelt daardoor schade te hebben geleden.

5.3. De mediator brengt, net als in eerste aanleg, naar voren dat klager en zijn ex-partner geen bindende overeenstemming hadden over de woningwaarde. De ex-partner was wel bereid die waarde te bepalen op € 400.000,-, maar klager stemde er niet mee in dat hij de woning zou moeten verlaten per 1 september 2022 en hij was ook niet akkoord met de door de ex-partner voorgestelde meerwaardeclausule. De woningwaarde stond daarmee niet los van de overige voorwaarden omtrent de verrekening van de woning, aldus de mediator.

5.4. Het College moet beoordelen of de mediator in strijd met de Gedragsregels voor de MfN-registermediator (hierna: de Gedragsregels) heeft gehandeld. Bij die beoordeling staat voorop dat de mediator op grond Gedragsregel 1 zich gedraagt zoals van een behoorlijk mediator mag worden verwacht. In de toelichting bij die gedragsregel staat dat de mediator ten minste optreedt als een redelijk bekwaam en redelijk handelend mediator.

5.5. Het College is van oordeel dat de mediator op dit punt als een redelijk bekwaam en redelijk handelend mediator is opgetreden en zich daarmee dus heeft gedragen zoals van een behoorlijk mediator mocht worden verwacht. De Gedragsregels zijn dan ook niet door de mediator geschonden op dit punt. Daartoe overweegt het College het volgende.

5.6. Het optreden van de mediator moet worden gezien in de context van de verdeling van de woning. De opties in dat kader waren verkoop van de woning of toedeling van de woning aan de ex-partner van klager. In dat laatste geval moest – in het kader van de onderhandelingen in de mediation – overeenstemming worden bereikt over verschillende voorwaarden, waarvan de waarde van de woning deel uitmaakte. In het kader van de toedeling van een woning kan ook een meerwaardeclausule worden afgesproken. De voorwaarden voor zo'n meerwaardeclausule – zoals de lengte van de termijn waarvoor die geldt en de sleutel volgens welke een eventuele meerwaarde bij verkoop binnen die termijn zal worden verdeeld – maken dan ook deel uit van die onderhandelingen.

5.7. Uit de stukken, aangehaald in 4.6 van de beslissing van de Tuchtcommissie (en hiervoor opgenomen onder 2.5 en 2.6), blijkt dat klager en zijn ex-partner over de voorwaarden die zij voor de verdeling van de woning bespraken tijdens de mediation, verschillende visies hadden. Het gaat hierbij om de e-mail van klager aan de mediator, waarin hij schrijft dat het hem verbaast dat zij en zijn ex-partner verband legden tussen de meerwaardeclausule en de hoofdelijke aansprakelijkheid, en om het verslag van de mediationbijeenkomst van 20 mei 2022, waarin die verschillende visies worden benoemd. Klager zag de woningwaarde zoals die in de verdeling moest worden betrokken los van de

door hem gewenste meerwaardeclausule. Voor hem was die meerwaardeclausule een tegenprestatie voor het feit dat hij zijn ex-partner de toedeling van de woning gunde, terwijl hij zelf voor beiden een hogere opbrengst verwachtte van verkoop. De ex-partner bezag een en ander echter in samenhang. In het licht van de eerdere discussie tussen klager en zijn ex-partner over de waarde van de woning, zoals die blijkt uit het gecombineerde verslag van de mediationbijeenkomsten van 12 en 28 april 2022 (zie hiervoor onder 2.4) is dat te volgen. De ex-partner was klager in de onderhandelingen immers al tegemoetgekomen door het door hem gewenste bedrag van € 400.000,- als uitgangspunt te nemen voor de toedeling van de woning aan haar, terwijl in haar ogen een lagere waarde gepast was, mede op basis van taxatie door een makelaar.

5.8. Dit in aanmerking genomen, kon de mediator er redelijkerwijs van uitgaan dat klager en zijn ex-partner in de bijeenkomst van 20 mei 2022 nog geen overeenstemming hadden om de woningwaarde onvoorwaardelijk te bepalen op € 400.000,-. Dat beide partijen blij waren dat zij overeenstemming hadden over de toedeling van de woning aan de ex-partner voor een waarde van € 400.000,-, maakt dat niet anders. Het ligt voor de hand dat de ex-partner blij was, omdat zij ervan uitging dat hiermee de verdeling van de woning volledig was afgewikkeld. Dit blijkt ook uit de e-mail van de ex-partner aan klager van 11 juni 2022, opgenomen in 2.8. Klager schrijft bovendien zelf in de e-mail aan zijn ex-partner van 8 juni 2022, opgenomen in 2.7, dat hij er steeds meer naar neigt om maar af te zien van uitkoop en het huis maar gewoon te koop te zetten. Kennelijk was er dus ook volgens klager nog geen definitieve overeenstemming over alle voorwaarden voor toedeling van de woning aan zijn ex-partner.

5.9. Al met al is van een tussentijdse bindende afspraak tussen klager en zijn ex-partner over de woningwaarde onvoldoende gebleken en de mediator hoefde daar dus ook niet van uit te gaan. De consensus over de woningwaarde leidde immers uiteindelijk niet tot (afspraken over) de algehele verdeling van de woning, omdat klager en zijn ex-partner geen overeenstemming hebben kunnen bereiken over de andere voorwaarden.

5.10. Gelet daarop behoefde de mediator niet schriftelijk vast te leggen dat er gedeeltelijk overeenstemming was bereikt. Onder die omstandigheid hoefde zij klager en zijn ex-partner er ook niet op te wijzen dat consensus over de woningwaarde een voor schriftelijke vastlegging in aanmerking komende afspraak was in de zin van artikel 8.2 van de mediationovereenkomst. In zoverre kan ook in het midden blijven of klager in de bijeenkomst van 20 mei 2022 om die vastlegging heeft gevraagd, zoals hij heeft gesteld. Daarbij overweegt het College nog dat het niet voor de hand ligt en ook niet gebruikelijk is om in een lopende mediation een gemaakte deelafpraak vast te leggen. De schriftelijke vastlegging in een vaststellingsovereenkomst van het totaal aan tussen de deelnemers aan de mediation gemaakte afspraken is in het algemeen een zogenoemde *package deal* en vormt het sluitstuk van een geslaagde mediation.

Inbreng van stukken in de procedure

5.11. Klager komt in zijn beroepschrift ook nog op tegen 4.25 van de beslissing van de Tuchtcommissie. Volgens klager heeft de mediator alle stukken van de mediation in de tuchtprocedure ongefilterd overgelegd, zijn niet alle passages relevant en mag van gevoelige informatie niet worden kennisgenomen.

5.12. Het College schaaft zich op dit punt achter 4.25 van de beslissing van de Tuchtcommissie (hiervoor weergegeven onder 3.2, laatste gedachtestreepje) en neemt die overweging over.

Overig

5.13. In de overige opmerkingen van klager ziet het College evenmin aanleiding om te oordelen dat de Tuchtcommissie op onjuiste gronden tot zijn oordeel is gekomen.

Conclusie

5.14. De conclusie is dat het beroep ongegrond is.

Beslissing

Het College verwerpt het beroep.



Aldus beslist op 22 mei 2026 door mr. N.B. Verkleij, voorzitter, mr. A.P.L. Pinkster en mr. J.M.H. Schoenmakers, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J. Boon, secretaris.